

Rozhodnutí

Předsedkyně Okresního soudu v Pardubicích rozhodla dne 16.10.2023 ve věci žadatele XXX, nar. XXX, bytem XXX, o žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o :

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se **o d m í t á** žádost žadatele XXX, nar. XXX, bytem XXX, doručená Okresnímu soudu v Pardubicích dne 02.10.2023, o poskytnutí informace formou „*zaslání anonymizovaného znění výrokové části obžaloby v případě vedeném pod sp.zn. 3 T 109/2023*“.

O d ů v o d n ě n í :

Žadatel podal shora uvedenou žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen InfZ) a požádal o zaslání „*anonymizovaného znění výrokové části obžaloby v případě vedeném pod sp.zn. 3 T 109/2023*“.

Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení.

Pojem trestního řízení je definován v § 12 odst. 10 věta první zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), jako řízení podle trestního řádu a podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Odborná komentářová literatura (srov. Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 257) uvádí, že trestní řízení je nejširší pojem, který označuje veškerý proces upravený trestním řádem. Jde o širší pojem, než je trestní stíhání, neboť zahrnuje i úkony, které nelze zahrnout pod trestní stíhání, např. zadržení podezřelé osoby před zahájením trestního stíhání (§ 76 trestního řádu), vykonávací řízení (§ 315 až 362 trestního řádu), řízení o dovolání (§ 265a až 265s trestního řádu), řízení o stížnosti pro porušení zákona (§ 266 až 276 trestního řádu), řízení o návrhu na povolení obnovy (§ 277 až 286 trestního řádu), řízení o zahlazení odsouzení (§ 363 až 365 trestního řádu). Povinný subjekt dále odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že uvedené ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona bude zásadně aplikovatelné ve vztahu k tzv. trestnímu řízení v užším smyslu (tj. trestnímu stíhání konkrétní osoby končícímu právní mocí rozsudku nebo jiného rozhodnutí ve věci samé) s tím, že

v souvislosti s informacemi vztahujícími se k dalším fázím trestního řízení (např. k řízení vykonávacímu), je věcí konkrétního posouzení povinného subjektu v rámci jeho diskreční pravomoci, nakolik by poskytnutím daných informací mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009-119, uveřejněný pod č. 2166/2011 Sb. NSS).

Účelem trestního řízení je bezesporu provedení řádného zákonného procesu v souladu s čl. 36 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listiny“). Mezi záruky spravedlivého procesu garantovaného čl. 36 Listiny patří mimo jiné i rozhodování nezávislým a nestranným soudem ve smyslu čl. 81 a 82 Ústavy. Jak uvádí komentářová literatura (srov. *Sládeček, V., Mikule, V., Suchánek, R., Syllová, J.*: Ústava České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 872): *„Nezávislost a nestrannost jsou neodmyslitelnými atributy pojmu soud. Jeho nestrannost a nezávislost je hodnotou, jež prospívá všem, neboť je jednou ze záruk rovnosti a právní jistoty v demokratické společnosti. Pouze nestranný soud je způsobilý poskytovat skutečnou spravedlnost vždy a všem, přičemž jedním z prostředků zaručujících nestrannost soudu je soudcovská nezávislost.“*

Zásadním hlediskem pro rozhodnutí povinného orgánu o odepření informace podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je probíhající trestní řízení v užším smyslu, tj. zpravidla trestní stíhání konkrétní osoby končící právní mocí rozsudku nebo jiného rozhodnutí ve věci samé. Jedná-li se o žádost o informaci týkající se dalších fází trestního řízení, povinný subjekt v rámci své diskreční pravomoci uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení vycházející ze smyslu základního práva jednotlivce na informace o činnosti veřejné moci a ze zásady restriktivního výkladu omezení ústavně zaručených práv; pouze v případě, že by poskytnutím informace o těchto procesech mohl být účel trestního řízení zmařen, odepře povinný subjekt informaci s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) citovaného zákona. (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009 - 119).

V dané věci se dosud jedná o fázi trestního řízení tzv. v užším slova smyslu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009-119), neboť trestní řízení dosud není pravomocně ukončeno a bude dále podrobeno soudnímu přezkumu. Poskytnutím informací v této fázi řízení by mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení v tom smyslu, že otázka viny jednotlivých obžalovaných v této věci je otázkou odbornou, a právě proto je nezbytné vyčkat jejího případného přezkumu v odvolacím řízení. Poskytnutím vyžadovaných informací již v této fázi řízení by mohla být neúměrně poškozena pověst a osobnostní práva obžalovaných, resp. ve veřejném prostoru by dále mohla být ohrožena či zpochybněna zásada presumpce nevin, jakožto elementární zásada trestního řízení. Účelem trestního řízení je totiž mimo rozhodnutí o vině a trestu také zproštění z obžaloby v případě, kdy vina prokázána není.

Povinný subjekt si zároveň uvědomuje, že podle § 12 informačního zákona *„povinnost odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření.“* S každou nově podanou žádostí stejného znění je tak povinný subjekt znovu připraven prošetřit, zda důvody k neposkytnutí informace nebo části informace již nepominuly. Navíc povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které vznikly jeho vlastní činností, tj. zejména rozsudků.

Ze všech výše uvedených důvodů Okresní soud v Pardubicích, jakožto povinný subjekt, žádost žadatele ve smyslu ust. § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. a) InfZ odmítl.

P o u ě e n í:

Proti tomuto rozhodnutí je možné se odvolat do patnácti dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V Pardubicích 16. října 2023

JUDr. Petra Nováková
předsedkyně okresního soudu